

Krzysztof Karoń „Historia antykultury”

Zakończenie

Myślę, że uważna lektura tej książki umożliwiła samodzielne już wyciągnięcie wniosków, które można skonfrontować z następującym podsumowaniem:

CZĘŚĆ I: POJĘCIA PODSTAWOWE

Każdy człowiek w naturalny sposób pragnie realnej wolności.

Wolność realna to nie tylko formalne prawo do działania zgodnie z własną wolą, ale i możliwość takiego działania.

Warunkiem realnej wolności jest posiadanie dóbr umożliwiających działanie zgodne z własną wolą. Stan posiadania potrzebnych dóbr to dobrobyt.

Warunkiem powstania dóbr jest praca. Praca wymaga kwalifikacji i regularnego wysiłku, a więc ogranicza wolność. Przed podjęciem pracy powstrzymuje człowieka biologiczna zasada nieprzyjemności.

Człowiek z natury dąży do zaspokajania potrzeb możliwe jak najmniejszym kosztem i nie chce ograniczać swojej wolności, a zarazem naturalnym sposobem zdobywania dobrobytu wolności jest okradanie producentów dóbr, a źródłem całego dobrobytu jest niewolnicza praca innych ludzi. Dlatego cała historia ludzkości jest historią zniewalania i obrony przed zniewoleniem, a najważniejszym argumentem w tej walce jest siła.

Człowiek jednak wyposażony jest w potrzebę przeżycia satysfakcji z uznania własnej wartości przez innych ludzi. Źródłem satysfakcji jest efekt kwalifikowanej pracy. Dla osiągnięcia satysfakcji człowiek jest w stanie motywować się do nieprzyjemnego wysiłku ograniczającego wolność.

Zdolność do samodzielnego podejmowania wysiłku w celu przeżycia satysfakcji to podstawowa cecha człowieka kulturowego. Jednak tej zdolności człowiek nie może opanować sam. Jej opanowanie umożliwia

sprzeczny z biologiczną naturą człowieka proces wychowania.

W procesie wychowania człowiek zostaje zmuszony do podjęcia nieprzyjemnego wysiłku, którego efekt pozwala przeżyć satysfakcję. Wychowanie wymaga więc stosowania przymusu, ale przymus nie oznacza przemocy. Najskuteczniejszą formą przymusu jest pozytywny autorytet.

CZĘŚĆ II: ERRATA DO HISTORII KULTURY

Człowiek z natury dba przede wszystkim o własny interes i nawet w społeczeństwie kulturowym jego naturalne skłonności nie zmieniają się. Dlatego, jeśli warunki na to pozwalają, stara się przerzucić ciężar produkcji dóbr na innych ludzi, zachowując prawo do korzystania z efektów ich pracy.

Cała historia ludzkości jest historią zorganizowanej grabieży, dla której politycy stworzyli ramy organizacyjne, a kapłani i filozofowie wzniosłe uzasadnienia i przez lwią część tej historii żaden z kapłanów i filozofów nie kwestionował prawa jednych ludzi do zniewalania innych ludzi i prawa stosowania siły wobec słabszych.

Dopiero katolicyzm przedstawił nową moralność, która uznawała wszystkich ludzi za osoby równe wobec instancji ją konstytuującej i niezależnej od ludzkiej woli. W ciągu kilkunastu wieków katolicyzm wypracował model społeczeństwa jako wspólnoty wartości wynikających z nowej moralności i stworzył instytucję, która była w stanie narzucić ten model całemu społeczeństwu i stawić skuteczny opór społecznym grupom dysponującym siłą.

Kościół jako instytucja dysponował organizacją, hierarchią, majątkiem i realną władzą i kościelna hierarchia podlegała wszystkim pokusom demoralizacji i wykorzystywaniu władzy we własnym interesie. Dlatego w swojej historii przeżywał okresy upadku, a hierarchia sprzeniewierzała się zasadom głoszonej przez siebie moralności. Zawsze jednak Kościół podnosił się z kryzysów i to dzięki ograniczającemu

wpływowi katolickiej moralności kultura europejska przyjęła etos wspólnotowy i stworzyła cywilizację powszechnego dobrobytu i wolności.

Jedyną kulturą, jaka stworzyła cywilizację powszechnego dobrobytu i wolności jest katolicka kultura europejska, która łączy instynktowe (biologiczne) motywacje do działania we własnym interesie z moralnością ograniczającą skłonność do realizacji własnego interesu kosztem interesu innych ludzi.

CZĘŚĆ III: HISTORIA ANTYKULTURY

W XIX wieku rozwinął się system ekonomiczny zbudowany na zasadach indywidualistycznego, protestanckiego liberalizmu i system ten doprowadził do skrajnego wyzysku pozbawionych własności pracowników najemnych. W reakcji na ten liberalny wyzysk powstał marksizm i inspirowany katolicką nauką społeczną katolicki ruch społeczny.

Marksizm przedstawił program rewolucyjnej „grabieży zagrabionego” i wizję systemu pracy przymusowej, natomiast katolicki ruch społeczny przedstawił program solidaryzmu społecznego, przewidujący zdobywany własną pracą kulturowy i cywilizacyjny awans upośledzonych warstw społecznych i rezygnację warstw uprzywilejowanych z ich wyzysku.

Katolicki program społeczny odpowiadał interesom kształcącego się i korzystającego z efektów swojej pracy społeczeństwa i rewolucyjny marksizm poniósł klęskę, co nie znaczy, że zrezygnował ze swoich celów. Nowa taktyka marksizmu powstała w Instytucie Badań Społecznych we Frankfurcie nad Menem. Nowi marksiści zdobycie władzy uzależnili od zniszczenia podstawy funkcjonującego systemu, czyli wspólnotowego etosu pracy i środowiska ten etos reprodukcjącego. Rozumowanie było następujące:

Marksieści obiecywali niewykształconemu proletariatu dobrobyt zdobywany przez grabież, ale proletariat zaczął kształcić się i pracować, zdobywać dobrobyt własną pracą i przestał popierać marksistów.

Zniszczenie etosu pracy powoduje, że społeczeństwo nie jest w stanie pracować wydajnie i twórczo i nie jest w stanie – nawet gdyby musiało – produkować własnego dobrobytu. Jeśli więc takie społeczeństwo chce korzystać z wolności, to konieczny do tego dobrobyt musi ukraść i musi poprzeć polityczną siłę, która obieca mu wolność darmową, czyli zorganizuje system wyzysku, w którym pasożytnicza część społeczeństwa będzie żyć kosztem części produkującej dobra.

Realizacja takiego planu w społeczeństwie kulturowym wymaga zniszczenia nie tylko etosu pracy, ale całego systemu kultury, a przede wszystkim instytucji, które wpajają ograniczającą moralność, a więc katolicyzmu i instytucji umożliwiającej jego społeczne oddziaływanie, a także pozbawienie społeczeństwa zdolności nie tylko do pracy, ale i umiejętności rzetelnej oceny rzeczywistości i przewidywania skutków podejmowanych wyborów. Cele te realizuje rewolucja seksualna marksizmu psychoanalitycznego i rewolucja mentalna marksizmu semantycznego.

Realizacja projektu nowego marksizmu nie eliminuje jego skutków, czyli ekonomicznego bankructwa systemu i nieuchronnego buntu społecznego, dlatego dla zabezpieczenia możliwości stłumienia tego buntu konieczne jest przygotowanie aparatu terroru. Temu celowi służy projekt Unii Europejskiej realizowany według komunistycznego *Manifestu z Ventotene*.

Ponieważ federalizacyjny projekt UE załamał się, jego domknięcie wymaga likwidacji umożliwiającej opór kulturowej tożsamości społeczeństw i temu celowi służy marksizm magiczny – ideologia gender.

Patologiczne warunki ekonomiczne sprzyjające upowszechnieniu się mentalności pasożytniczej tworzy neoliberalny system kapitalizmu finansowego produkującego puste pieniądze, ale mentalność pasożytniczą kształtuje system marksistowskiego wychowania krytycznego i jego demokratycznych mutacji.

(Sławek WGO)

Najbliższe spotkania otwarte Watahy Głosu Obywatelskiego:

W każdy piątek g.18:00

Radom

W lokalu JAMA ul. Rwańska 19

<http://glosobywatelski.tv>
https://banbye.com/channel/ch_P9tJA8ppYvUA
<https://t.me/glosobywatelskitv>
<https://discord.gg/ZsMryWY8J>

